

KODÁLY ZOLTÁN IX. MAGYAR KÓRUSVERSENY

Nyitókoncert

2022.

november 17. 19.00

BUDAPEST MUSIC CENTER

Kategóriák versenye és nagydíj

2022.

november 18-20.

BUDAI CISZTERCI SZENT IMRE
GIMNÁZIUM NAGYTERME

XXXII. ÉVFOLYAM 9. SZÁM 2022.

ZeneSzó

A MAGYAR KÓRUSOK, ZENEKAROK ÉS NÉPZENEI EGYÜTTESEK
SZÖVETSÉGE – KÓTA LAPJA

Kodály Zoltán IX. Magyar Kórusverseny
Nyitóhangversenye

2022 – A 9. szám tartalomjegyzéke:

Címlap: Kodály Zoltán IX. Magyar Kórusverseny

Hátlap: Kodály Zoltán IX. Magyar Kórusverseny – nyitóhangverseny plakátja

Fotó: Thaler Tamás

Tervezte: Baukó Krisztina

Kodály Zoltán IX. Magyar Kórusverseny (Pribay Borbála)	2-5. oldal
Emlékezés Szesztay Zsoltra (Végh Mónika)	6-10. oldal
XXVIII. Egyházzenei Találkozó, Szentes (Nagy János)	10-11. oldal
Generációk szemtől szembe (Tóth Anna)	12-14. oldal
Kettős jubileumi hangverseny a Zeneakadémia Kupolatermében (Bárdos Ágota).....	15-16. oldal
A Pécsi Mátyás Iskola háromszáz éve, Mátyás Gálája 1722-2022 (Dr. Vargha Dezső)	16-18. oldal
Képek a Kodály Zoltán IX. Magyar Kórusversenyről	18-19. oldal

Kodály Zoltán IX. Magyar Kórusverseny – Rónaszékiné Keresztes Monika és a KÓTA vezetése a nyitóhangversenyen

ZeneSzó

A Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége – KÓTA - lapja XXXII. évfolyam. HU ISSN 1215-0436
A szerkesztőbizottság elnöke: Szesztay Zsuzsa, mentor: Márkusné Natter-Nád Klára – Korrektúra: Mocskonyi Mirella
Tagjai: Kéry Mihály, Kocsis Klára, Ruthner Judith, Vajna Katalin ☞ Főszerkesztő: Vadász Ágnes, +36 30 297 4314
A szerkesztőség címe: 1011. Budapest, Szilágyi Dezső tér 6. I. em. 4. Tel.: 225 3713, E-mail: kota@kota.hu Postacím: 1537 Budapest, Pf. 406
Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza. A szerkesztőség fenntartja az írások szellemét és tartalmát nem érintő rövidítések jogát.
A szerkesztőség írásbeli engedélye nélkül a lapban közölték nem használhatók fel.
Kiadja: A Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége – KÓTA. ☞ Felelős kiadó: Vadász Ágnes főtítkár, E-mail: aszreklam@gmail.com
A lap a Nemzeti Kulturális Alap támogatásával jelenik meg.
Előállítja: Poremba Nyomda, 1162 Budapest, Kistelek u. 6/a.
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága 1008. Budapest, Orczy tér 1. Előfizethető valamennyi postán, kézbesítőknél.
E-mail: hirlapelofizetes@posta.hu Fax: (06-1) 303-3440 További információ: (06-80) 444-444
Egy példány ára 400,- Ft ☞ Előfizetési díj egy évre 4000,- Ft (10 szám)

A Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége – KÓTA kilencedik alkalommal rendezte meg a magyar kórusok országos minősítő rendszerének legmagasabb szintű versenyét, melynek tiszteletbeli elnöke Kodály Zoltánné Péczely Sarolta, védnöke pedig Dr. Hoppál Péter kultúráért felelős államtitkár volt.

A versenyen 11 kategóriában 31 énekkar, összesen 1436 kórusénekes lépett dobogóra. A háromnapos programot a vasárnap délutáni Nagydíjverseny és a díjkiosztó zárta.

A verseny kategóriáit a kórusok összetétele, létszáma és életkora szerint alakította ki a KÓTA Művészeti Bizottsága, nemzetközi normák szerint. Ezen belül a versenyen az együtteseknek lehetőségük volt a kötelező mű nélküli (B), vagy kötelező művel nehezített (A) kategóriában indulni. A kötelező műveket a magyar kórusirodalom gyöngyszemeiből válogatta a Művészeti Bizottság, köztük a közelmúlt eltávozott nagy mestereivel, illetve ma is aktívan alkotó zeneszerzők műveivel minden korosztályból. A fellépőket egymást váltva két, egyenként öttagú zsűri pontozta, mindegyikben kiváló szakemberekkel: zeneszerzők és gyakorló karnagyok kaptak felkérést a munkára Magyarországról és határon túlról is.

A zsűri a műsor összeállítása, a kórushangzás, a művészi kifejezés, az intonáció, a kottahűség és a stílus-hűség alapján alakította pontjait, ami alapján vasárnap délutánra összeállt azoknak a kórusoknak a névsora, amelyek a nagydíjért folyó versenyen indulhattak. A zsűri, élve a versenyszabályzat nyújtotta lehetőségekkel, végül az alábbi hat együttest hívta meg, hogy bemutassák műsorukat:

Amadeus Kórus – Budapest (karnagy: Réger Monika)

Bartók Béla Leánykar – Pécs (Rózsa Bernadett)

Bartók Béla Nőiakar – Szeged (karnagy: Valkai Dávid)

Óbudai Árpád Gimnázium Nagykórus – Budapest (karnagy: Kúnné Kocsis Erzsébet)

Pax et Bonum Kamarakórus – Budapest (karnagy: Kiss Boldizsár)

Sol Oriens – Debrecen (karnagy: Mike Ádám)

A 2022-es nagydíjat végül a Pax et Bonum Kamarakórus nyerte. A versenyzők az arany, ezüst vagy bronz diplomán kívül különdíjakban részesülhettek, például a kortárs vagy éppen az egyházi művek kiváló előadásáért. Kiemelkedő versenyteljesítményért koncertmeghívásra is érkezett felajánlás. A két karnagyti különdíjat Igaliné Büttner Hedvig és Réger Monika nyerte el.

Pribay Borbála

Kórus neve	Karnagy	Diploma
B/1. Kicsinyek kórusa és Gyermekkarok		
Budapesti Szent Angéla Ferences Ált. Iskola és Gimnázium Nagyműhely Kórusa	Sirákné Kemény Kinga	ezüst
Pannonia Sacra Gyermekkar	Blazsek Andrea, Megyesi-Schwartz Dóra	arany
Csengettyű Gyermekkar	Kekenák Szilvia, Ferencei Andrea	arany
Harmatcseppek Kiskórus	Grábler Dóra	arany KATEGÓRIAGYŐZTES
B/2. Ifjúsági kórusok (egynemű és vegyeskarok)		
Madách Gimnázium Énekkara	Krasznai Gáspár	ezüst
B/4. Férfikarok		
Solymári Férfikórus	Fábián Attila	bronz
B/5. Vegyeskarok		
ERKEL FERENC VEGYESKAR-SZÉCSÉNY	Lévárdi Beáta Andrea	ezüst
Cantare Kamarakórus	Józsa-Kalocsai Mária	arany
Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Kórusa	Kabdebó Sándor	arany KATEGÓRIAGYŐZTES
A/1. Kicsinyek kórusa		
Kicsinyek Kórusa, Veresegyház	Takács Réka	bronz
Gödöllői Erkel Ferenc Általános Iskola Kicsinyek kórusa	Sándor Livia, Somogyiné Kovács Andrea	arany KATEGÓRIAGYŐZTES
A/2. Gyermekkarok		
Vörösmarty Gyermekkar	Zsákainé Papp Anita	ezüst
Lisznyay Szabó Gábor Gyermekkar / Veresegyház /	Énok-Nagy Levente	ezüst
Jubilate Nagykar	Dávid Krisztina	arany
Hunyadi Nagykar	Igaliné Büttner Hedvig	arany KATEGÓRIAGYŐZTES
A/3. Ifjúsági egyneműkarok (14-24 év között)		
Bartók Béla Leánykar, Pécs	Rózsa Bernadett	arany KATEGÓRIAGYŐZTES
A/4. Ifjúsági vegyeskarok: (14-24 év között)		
Tatabányai Árpád Gimnázium Vegyeskara	Szeimann Zsuzsanna	ezüst
Óbudai Árpád Gimnázium Nagykar	Kúnné Kocsis Erzsébet	arany
Kodály Zoltán Ifjúsági Vegyeskar / Debrecen /	Vasné Katona Adrienne	arany KATEGÓRIAGYŐZTES
A/5. Egynemű kórusok (nőikarok és férfikarok)		
Padragi Bányász Férfikórus	Kanyárné Grünvald Petra	ezüst
Bartók Béla Nőikar / Szeged /	Valkai Dávid	arany KATEGÓRIAGYŐZTES

Kórus neve	Karnagy	Diploma
A/7. Kamarakórusok		
Vocapella	Novák-Szabó Livia	ezüst
Partiscum Kórus	Lázár Tamás	arany
Pataky Nőikar	Dr. Fazekas Ágnes	arany
Városminor Kamarakórus	Ney Andrea	arany
Pax et Bonum Kamarakórus	Kiss Boldizsár	arany KATEGÓRIAGYŐZTES
A/8. Vegyeskarok		
Vass Lajos Kórus	Szűcs Dániel	ezüst
Concordia Vegyeskar	Stubendek István	ezüst
Budapesti Lantos Kórus	Szarka Tamás	arany
Sol Oriens	Mike Ádám	arany
Amadeus Kórus	Réger Monika	arany KATEGÓRIAGYŐZTES

EMLÉKEZÉS SZESZTAY ZSOLTRA (1935-2007)

2022. szeptember hatodika Szesztay Zsolt halálának 15. évfordulója. Ebből az alkalmából készült ez a megemlékezés, melyet egykori tanítványaként, kollégájaként, majd tisztségének, a Debreceni Egyetem Szolfézs-Zeneelmélet, Karvezetés Tanszék vezetői posztjának örököseként tisztelettel és örömmel állítottam össze.

Szesztay Zsolt 1974-től 2007-ig folytatta zenei tevékenységét Debrecenben. Személyiségének, valamint szakmai elképzeléseinek, elveinek hatása a mai napig erőteljesen jelen van a debreceni zenei intézmények – a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakgimnázium, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kara – és a város életében. Ez köszönhető egyfelől a mindannyiunknak példát mutató tanári és karnagy munkájának, emberséges és következetes pedagógiai hozzáállásának. Másfelől sokat tettek ezért emlékezetének és a ránk maradt szakmai hagyományoknak őrzői - Szesztay Zsoltné és S. Szabó Márta -, akik a mai napig odaadóan gondozzák emlékét. Teszik ezt többféle módon.

Szesztay Zsolt felesége három díjat alapított Szesztay-díj elnevezéssel: alapfokon az Országos Zeneiskolai Szolfézsversenynél kiemelkedő teljesítményt nyújtó felkészítő tanárának

adhatják át, felsőfokon évente egy alkalommal Szolfézs-Zeneelmélet, Karvezetés Tanszékünk legkiválóbb hallgatója kaphatja meg a Bárdos Szimpózium díszhangversenyén, valamint kórusvezetői elismerésként a Bartók Béla Nemzetközi Kórusversenyek során a legjobb magyar karnagy részére ítélhetik oda. (2012-ben én is a karnagy Szesztay-díj

Szesztay Zsoltné és Végh Mónika (2012)

büszke tulajdonosává válhattam a Bartók versenyen.)

A Zeneművészeti Kar szintén nagy gondot fordít Szesztay Zsolt emlékezetének megőrzésére. S. Szabó Márta, akit ő maga jelölt ki utódjául, 2000-2020-ig irányította a Szolfézs-Zeneelmélet Tanszékét és ez idő alatt folytatta a Tanár Úr által életre hívott Bárdos Szimpózium megszervezését és lebonyolítását, annak kialakult hagyományait szem előtt tartva. Közbenjárásának köszönhető, hogy a Zeneművészeti Kar azon terme, ahol Szesztay Zsolt a legtöbb órát tartotta, immár az ő nevét viseli. A terem az elmúlt szemesztertől kisebb kiállítóteremként is funkcionál; a Bárdos Leánykar régi hazai és külföldi koncertplakátjai díszítik falait.

Igyekszünk követni az általa körvonalazott pedagógiai koncepciót is, azaz a szolfézs és zeneelmélet tárgyak integrált oktatását, a különféle zenetörténeti korszakokat felölelő, elemző szemléletű zeneelmélet tanítást és mindannyian használjuk az általa írt, nagyszerű zenei példákkal illusztrált zeneelmélet jegyzetet a romantikus összhangzattan tanítása során. A szolfézs-, zeneelmélettanár képzésben törekedünk az általa megalapozott magas színvonal megőrzésére, melyet az igényes oktatói munka és az alapos szakmódszertani felkészítés mellett a tanításban és kórusvezetésben való jártasság kialakulását megcélzó, különféle gyakorlati lehetőségek kialakítása biztosít.

Szesztay Zsolt 1935-ben született Nyíregyházán, ahol alapfokú zeneiskolai tanulmányait is végezte. Ezt követően Budapestre került, ahol további zenei ismereteit az Erkel Ferenc Zeneművészeti Szakiskolában, majd felsőfokú végzettségét a Budapesti Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola

– ma Zeneakadémia – Középiskolai ének-tanár- és Karvezetőképző szakán szerezte meg. Tanárainak névsora igen magas színvonalú képzésre utal: Ádám Jenő, Bárdos Lajos, Deák-Bárdos György, Gárdonyi Zoltán, Ligeti György, Szöllősy András, Szőnyi Erzsébet és Vásárhelyi Zoltán is oktatta őt.

A tanulmányokat követő években, évtizedekben igen sokféle területen folytatott zenei tevékenységet. Tanított éneket alapfokon egy komlói általános iskolában, szolfézst, zeneelméletet, zeneirodalmat középfokon a pécsi és a debreceni zeneművészeti szakiskolákban. Felsőfokon először a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Pécsi Tagozatán oktatott 1967-1974-ig, majd a debreceni tagintézményben 1974-től.

Felsőfokú oktatói pályája szépen ívelt felfelé: 1967-ben adjunktus lett, 1975-ben docensi kinevezést kapott, majd 1988-ban főiskolai tanári pozíciót tölthetett be. Emellett 1974-től 2000-ig vezette a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem debreceni tagozatának Szolfézs-Zeneelmélet, Karvezetés Tanszékét.

Az oktatói munka területén igen sikeres volt, ám a szívéhez legközelebb álló zenei tevékenységet talán a kórusvezetés jelentette. Karnagya volt a komlói és a pécsi Mátyás Király Utcai Általános Iskola gyermekkarának, melyekkel több gyermekszínpadi előadást hozott létre. Előbbivel Kodály Zoltán Hány János című daljátékát tanulták meg, a pécsi gyerekekkel pedig Szőnyi Erzsébet gyermekoperáját, a Makrancos királylányt mutatták be több helyszínen.

Debreceni évei alatt két énekkart irányított: a Maróthi György Pedagóguskórust (1976-1988) és a Bárdos Lajos Leánykart. Utóbbit a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola Debreceni Tagozatának nőikaraként alapította és a több mint harminc éves közös munka során jelentős sikereket értek el. Az együttes 1987-ben vette fel Bárdos Lajos nevét és azóta is ezen a néven működik.

Szesztay Zsolt itthon és külföldön is ismert és elismert, kiváló együttessé fejlesztette a Bárdos Leánykart. Közös működésük idején a megszámlálhatatlan koncert mellett 35 hazai és nemzetközi kórusversenyen és fesztiválon vettek részt, melyek alkalmával a kórus négy nagydíjban, tizenöt első, tíz má-

sodik, két harmadik díjban részesült, valamint 18 különdíj birtokosává vált. A versenyeken kívül tíz európai országban volt vendégszereplésük: jártak többek között Franciaországban, Lengyelországban, számos alkalommal versenyeztek és koncerteztek Olaszországban, Csehországban, Szlovákiában és Erdélyben.

Az együttes repertoárját a reneszánsztól napjainkig terjedő időszak főként a cappella női karok irodalma képezte. Kodály Zoltán és Bartók Béla valamennyi egyeneműkari művét énekelték. Mindezek mellett karnagyuk egyik fő célja a kortárs zene felkarolása volt, rengeteget tett annak népszerűsítése és terjesztése érdekében. 1975 és 2007 között összesen 42 kompozíció ősbemutatóját említhetjük a következő magyar zeneszerzőktől: Balassa Sándor, Bárdos Lajos, Bozay Attila, Csenki Imre, Dragony Tímea, Karai József, Lendvay Kamilló, Mohay Miklós, Muraközy Tibor, Ribáry Antal, Soproni József, Szigeti István, Szőnyi Erzsébet és Szűcs Lajos. Ezen kívül több külföldi komponista – például Patrick, Burgan, Pekka Kostiaien, Andrzej, Koszewski, Józef Swider, Veljo Tormis - kórusművének magyarországi bemutatója is Szesztay Zsolt nevéhez fűződik.

versenyek zsűritagja.

Szerteágazó és kiváló művészi-tanári munkája elismeréseként sok kitüntetésben részesült, melyek közül legrangosabb a 2002-ben neki ítélte Liszt Ferenc-díj.

Szesztay Zsoltot lehetőségem volt tanárként, karnagyként és emberként is elég közelről megismerni, hiszen hivatalosan tíz éven keresztül a tanítványa voltam közép- és felsőfokon, majd tanulmányaim befejezése után is szoros kapcsolatban maradtunk. Azon túl, hogy jobb főtárgytanárt, kiválóbb kórusvezetőt mintát nem kívánhattam volna, sokkal többet adott nekem. Kiváló, mindig felkészült tanárom volt, értékeléseiben igen szigorú, de igazságos. A szolfézs-zeneelmélet tárgyakhoz, valamint a női karok irodalmához kapcsolódó repertoárom jelentős részét az ő segítségével ismertem meg, és úgy gondolom, hogy alapos szakmai felkészültséggel távozhattam az egyetemről pályám kezdetén.

A Bárdos Leánykar (2003)

Szesztay Zsolt a tanítás és a kórusvezetés mellett más módokon is gazdagította a hazai zenei életet. Rangos fórumokon tartott előadásokat magyar, angol és német nyelven, 1979-től az Országos Kodály Zoltán Szolfézs- és Népdal-éneklési versenyek elnöke lett, részt vett a zeneiskolai és zeneművészeti szakközépiskolai tantervek revízióiban, valamint számos alkalommal volt hazai és nemzetközi kórus-

Egészen fiatalon, 14 éves koromban, édesanyám kíséretében találkoztam vele először; egyéni meghallgatáson fogadott a mai Zeneművészeti karon, hogy megállapítsa, alkalmas vagyok-e a zeneművészeti szakközépiskolai tanulmányok megkezdésére. Bár akkor én úgy éreztem, hogy rosszul teljesítek,

ő biztatott és egy egész életpálya lehetőségét vázolta fel számomra Debrecenben. Igaza lett. És amíg tanárként felelős volt értem, mindvégig támogatott, ha elbizonytalanodtam, átsegített a nehézségeken. Nagyszerű lehetőségeket kaptam tőle. Amikor egyetemi hallgatóként a Bárdos Leánykarnál gyakorlatoztam, komoly koncerteken, sőt külföldi versenyen is engedett vezényelni. Óriási megtiszteltetés volt ez akkor. A tanulmányaim befejezése után sem engedte el a kezem, hívott a nyíregyházi, majd a debreceni kórusommal koncertezni, önálló műsort adhattunk a Bárdos Szimpózium nyitó hangversenyén, melyet ma már az ő emlékére rendezünk. Budapesti koncert- és versenylehetőséget is ajánlott, sőt segített az utazás lebonyolításában.

Mindezek csak töredékei a vele kapcsolatos hálás emlékeimnek és tudom, hogy nagyon sok egykori tanszaktársam hasonlóan gondol vissza rá. Miután számomra talán a középiskolai évek voltak a legkedvesebbek - ahol egy zenei és emberi szempontból egyaránt kiváló szolfézs-csoportban, komoly, de egyre oldottabb légkörben dolgozhattam együtt tanár úrral -, megkértem akkori társaimat, hogy emlékezzenek velem. Írásom végén az ő soraikat olvashatják.

Füri Anna:

„Szesztay tanár úrról sok emlékem van. Ami először eszembe jut, az a szigorú tekintete, nyilvánvalóan tartottunk tőle eleinte, különösen annak tudatában, hogy ő vezette a főiskolán a szolfézs tanszéket. Aztán a módszeressége, amivel elérte, hogy észrevétlenül kinyílt a fülünk és egyre komplexebb harmóniak meghallására, illetve produkálására voltunk képesek, egyre nehezebb ének-zongorás feladatokat oldottunk meg, gazdagodott a stílusismeretünk stb., hosszú a sor. Nem jut eszembe semmi, ami arra emlékeztetne, hogy ne értettem volna valamit, ami annak volt köszönhető, hogy kis lépésekre lebontva tanította a zeneelméletet és fejlesztette készség szintre a zenei képességeinket.

Mindezek mellett pedig azt is értette, hogy egy kamaszlányban olyan dolgok is lejátszódnak, amik nem illeszkednek sem a tananyaghoz, sem az ideális szolfézs szakos tanuló képéhez. A szigorú, módszeres tanár mögött rejtőző emberi oldalát egy történet szemlélteti a legjobban: 17 évesek voltunk, amikor forgalomba került egy film a 60-as évek beat-hippi korszakának egyik meghatározó amerikai zenekaráról. Debrecenben a Hungária moziban játszották ezt a filmet, az időpont ütközött a szolfézs óráéval. Hosszas vívódás után az egyenes utat választottuk, elmondtuk tanár úrnak, hogy mi ezt a filmet nagyon szeretnénk megnézni, de ez csak úgy lehetséges, ha az egyik szolfézsóráról hamarabb elenged minket. Kicsit hallgattott, aztán azt mondta: „Ha ez nektek fontos, akkor nézzétek meg.” Az a film mérföldkövet, sőt talán fordulópontot jelentett a zenei „evolúciómban”, többek között ennek köszönhetem, hogy a klasszikus zenei, karvezető diplomám mellett a jazz-zene szakot is elvégeztem. Jelenleg a kecskeméti Kodály Inté-

zetben tanítok, doktori tanulmányaimat idén júniusban fejeztem be.”

Mesterné Sándor Tímea, az Egri Farkas Ferenc Zeneiskola szolfézs tanára, karvezetője 1996 óta, 10 éve tanszakvezető:

„1988 szeptemberében kerültem Debrecenbe a Zeneművészeti Szakközépiskolába, hét év hegedű- és fél év zongoratanulás után. Mondanom sem kell, mennyire le voltam maradva a csoporttársaimtól a zongoratudással, mind az összhangzattan, mind az ének-zongorás feladatok terén. Arra emlékszem, hogy borzasztóan izgultam, ha ki kellett ülnöm a zongorához, amikor Tanár Úr összhangzattan példát diktált. Nehéz folyamat volt, de végül a segítségével igen alaposan sikerült elsajátítanom a zeneelméleti anyagokat. A főiskolán nagyon szerettem a leánykarában énekelni, nagy motivációt adott, és hihetetlenül hálás vagyok azért, hogy megnyitotta számomra a világot, hiszen rengeteget utaztunk Európa országaiba. Tekintve, hogy lemaradással kezdtem nála zenei tanulmányaimat, biztosan próbára tettem a türelmét. Ha így is volt, nem számít, mert végül nagyon szeretetteljes kapcsolat alakult ki közöttünk.”

Szesztay Zsuzsa:

„Tanár és apa egy személyben – nekünk bevált

Abban a szokatlan és szerencsés helyzetben voltam 4 évig, hogy a szolfézs-zeneelmélet tárgyakat édesapám tanította nekem. Érdekes szituáció volt, és külső szemmel bizonyára sok buktatót is tartogathat egy ilyen helyzet. De nekem első pillanattól fogva természetes volt. Apa mindig komolyan, pontosan, de jókedvűen jelent meg egyik legkedvesebb csoportja óráin. Engem ugyanúgy kezelt, mint a többieket, egyszer sem mondta, hogy „lányom”. Számomra azokban az órákban Tanár volt, és próbáltam a lehető legjobban teljesíteni. Kedvenc része az óráinak a zeneelmélet példák zongorázása volt, amit zongora főtárgyasként könnyedén és örömmel teljesítettem. A Szakközépiskolában eltöltött évek komolyan megalapozták szakmai életemet, melyet az ELTE TÖK Ének-zenei Tanszékén és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen folytatok.”

Walter Judit, a budapesti Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskola, Gimnázium és ZAMI énektanára, a Magyar Rádió Gyermekkórusának betanító karnagya:

Szesztay Tanár Úr a szó legnemesebb értelmében véve mesterem volt. Nagyon gyenge alapokkal érkeztem a szak-középiskolába: kezdetben alig tudtam követni az órák menetét, a házi feladatként kapott gyakorlatokat a sok-sok óra gyakorlás ellenére is csak közepes szinten tudtam teljesíteni. Tanár Úr mindig szigorúan értékelt, de soha, egyetlen szóval sem bántott meg, nem érzékeltette, mennyi gond van

velem. Szépen lassan, a rá jellemző következetességgel, igényességgel, szeretettel és humorral vezetett az úton, amelyen egyre több és több sikerélmény ért. Mái g hálás vagyok neki azért, hogy nem engedte el a kezemet, hogy esélyt adott a fejlődésre és hogy elindított ezen a pályán.

Végh Mónika,

a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kara Szolfézs-Zeneelmélet, Karvezetés Tanszékének vezetője, egyetemi docens.

XXVIII. EGYHÁZZENEI TALÁLKOZÓ, SZENTES

Huszonnyolcadik alkalommal rendeztük meg az Egyházzenei Találkozót meghívott kórusokkal Szentesen, a Református Nagytemplomban. A találkozó célja fellépési lehetőséget adni a kórusoknak, és ápolni az évszázados egyházi kórusmuzsikát. A közönségre való tekintettel négy kórus adott hangversenyt, akik a 20-20 perces egyéni műsor mellett, a végén közös műsor-számokat is énekeltek.

A hangversenyen Farkas Sándor miniszterhelyettes köszöntötte a kórusokat.

Méltatta a kórusok összetartó, közösségformáló erejét és megköszönte azt az áldozatos munkát, amit az együttesek tagjai a közösség érdekében tesznek, ki-ki a maga helyén, a helységük zenei életét gazdagítva.

A hangverseny első fellépője a helybeli **Bárdos Lajos Vegyeskar** volt, akik C. Goudimel 42. zsoltárát, Mint a szép híves patakra és O. Gjeilo Ubi caritas c. művét adták elő **Farkas Márta** vezényletével, majd A. Lotti: Miserere mei, Halmos László: Jubilate Deo és a szentesi születésű Balázs Árpád, a kórus számára komponált Te Deum c. művét énekeltek **Nagy János** vezényletével. Műsoruk végén C. Franck 150. zsoltára hangzott el **Nagy János** zongorakíséretével, vezényelt **Farkas Márta**.

A **Kisújszállási Phoenix Kórus** **Lór-Kerekes Ágnes** vezényletével és **Rab Zita Mónika** zongora kíséretével lépett fel. Műsorukban elhangzott: G. P. Palestrina Jesu Rex admirabilis, Ír áldás, A. Dvořák Égi szent béke, jöj! G. Rossini Salve, o Vergine Maria, G. Schwarze Ősi ír áldás, M. L. Lightfoot Dona nobis pacem c. művei. Mivel J. Rutter Gyönyörű mind... kezdetű műve a gyulai kórus műsorán is szerepelt, így együtt énekeltek **Lór-Kerekes Ágnes** vezényletével.

A **Gyulai Erkel Ferenc Vegyeskar** visszatérő szereplője a találkozásnak. Nevükhöz és a szülővároshoz híven két Erkel mű is szerepelt műsorukon, Buzgó kebellem és Isten várunk, oltalmunk címmel. Ezek mellett G. F. Händel Dicsérd Istent, zengedezz!, Szokolay S. Mi Atyánk, J. Sibelius Jöjj béke! c. művei hangzottak el. Zongorán közreműködött **Gál Csaba**, vezényelt: **Perlaki Attila**.

A **Kiskunfélegyházi Zenebarátok Kórusa** az új karnagy, **Vili Balázs** vezényletével lépett a közönség elé, zongorán közreműködött

Adorján Ferencné. Műsorukban három művet is hallhattunk a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson megismert **Marco Frisinatól**, mellette **Szilas Imre: Üdvözlégy Mária** és az előző karnagy, **Szatmári Imre Nagy Úr...** című spiritualé feldolgozása hangzott el. A kórusok egyéni bemutatkozása után **Szabó Ferenc Zoltán**, Szentes város polgármestere megköszönte a kórusok felemelő énekét, emléklapot és emléktárgyakat nyújtott át a kórusok karnagjainak.

A hangverseny Kodály Zoltán: Magyarokhoz c. kánonjának közös éneklésével zárult, amelyet **Perlaki Attila** vezényelt. A találkozó közös vacsorával, baráti beszélgetésekkel végződött.

Utóirat: a százegynéhány látogatóval elégedettek lehetünk, de én mint, a hitemet gyakorló mondom, sajnáljuk hogy a keresztyén, keresztyén testvéreink nagyon kevesen hallgatták a hangversenyt, amelyen két óra hosszat olyan műveket hallgattak volna, amelyeket a szerzők, az Úristen dicsőítésére írtak.

Nagy János
karnagy, szervező

A 86 éve alapított Vándor Kórus, amely 2011 óta rendez kurzust végzett, hosszabb-rövidebb gyakorlattal rendelkező karvezetők számára, újabb színnel gyarapította a magyarországi karnagyok bemutatkozási lehetőségét. Ezúttal versenyt hirdetett gyakorlattal hangsúlyozottan nem rendelkező, középiskolás és felsőfokú intézményben maximum kétéves tanulmányokat maguk mögött tudó fiatalok számára.

A koncepciót kidolgozó (és a zsűriben is közreműködő) Németh Zsuzsanna Artisjus-díjas karnagy, a kórus művészeti vezetője az alábbi módon foglalta össze, miért tartotta fontosnak új szintet vinni a hazai zenei versenyek amúgy nagyon változatos palettájára. „A zenei intézményekben tanuló fiatalok szinte mindegyikének lehetősége van arra, hogy a saját hangszerén bemutatkozzon. Az országban sok helyen tartanak zongora-, hegedű-, gitár-és egyéb versenyeket. Még szolfézsból is léteznek többféle tudásszintű tanulók számára ösztönző alkalmak. Ebből a szempontból a karvezetést tanuló hallgatók eddig hátrányt élveztek, aminek oka a speciális feladatokban is keresendő, hiszen szükség van egy kórusra, ami biztos alapja kell, hogy legyen a karvezetők munkájának.”

Horváth Gábor zsűrielnök, a Zeneakadémia egyetemi docense, a Szent István Zeneművészeti Szakgimnázium tanára is osztotta az „ötletgazda” véleményét:

„Mindenképpen hiánypótlónak és országos jelentőségűnek ítélem meg nemcsak a gondolatot, hanem azt a mindenre figyelő, körültekintő és gondos, szeretettel szervezést is, ami övezte a lezajlott eseményt. Nagyon inspiratív a főként kamaszokból álló korosztálynak, hogy kipróbálhatják magukat egy felnőt énekkar előtt. Már a művek megtanulásával, és az elődöntőre készített videókkal olyan komoly tanulási fázisokon mentek keresztül a versenyzők, ami már önmagában nagyon hasznosnak bizonyult.”

„Nagyon jónak tartom az alapötletet, hogy ennek a korosztálynak és ezeknek az iskolatípusoknak is lett végre fóruma a megmutatkozásra. Az olyan karvezető versenyek, mint pl. a ZAK Lantos-versenye esélyt sem adnak az ő esetükben a részvételre” – erősítette meg a koncepciót Erdős Ákos zsűritag, az ELTE habilitált egyetemi docense, az Óbudai Kamarakórus karnagya.

A kétfordulós, több feladatot kijelölő verseny első lépéseként hat darabot választott ki Németh Zsuzsanna, figyelembe véve, hogy

- a művek technikai szintje ne riassza el a jelentkezőket;
- alkalmasak legyenek arra, hogy a vezénylők bemutat-

hassák tudásukat;

- lehetőleg legyenek a kórus repertoárjának részei, vagy viszonylag rövid időn belül megtanulhatóak az énekkar egyéb feladatai, fellépései mellett.

Így került a listára

- Arcadelt: Ave Maria
- Pitoni: Cantate Domino
- Orbán György: Ave Maria
- Horváth Márton Levente: O salutaris hostia
- Petrovics: Játsszik a szél
- Birtalan: Félre tőlem búbanat

című kompozíciója. „Jónak éreztem a verseny felépítését és főként megfelelőnek a kiválasztott darabok sokszínűségét, nehézségi fokát. Ez utóbbit azért, mert nem azt célozták, hogy minél magasabbra emeljék a szintet, hanem hogy mindenki számára, akit megcélzott a kiírás, teljesíthető legyen a feladat. A lebonyolítás rendszer több oldalról, relatíve rövid idő alatt adott megmutatkozási lehetőséget a versenyzőknek. külön kiemelném a hangadási feladatokat, ami valóban egy állandó probléma (nem csak a kezdő karvezetők között), hogy ez valóban szakszerű legyen” – értékelte a verseny menetét Erdős Ákos.

Az első fordulóban négy művet kellett kotta nélkül vezényelniük a jelentkezőknek, lehetőségük függvényében zongorának, énekes kvartettnek vagy kórusnak, majd a produkciót videóra rögzítve elküldeni. Az országos döntőn, április 23-án a Milestone Intézet Dísztermében (VII. Wesselényi utca 17.) a négyből két, a zsűri által kijelölt darabbal kellett megjeleníteni. Az első feladat egy összesen 15 perces próba volt a házigazda Budapesti Vándor Kórusral, másodikként hangot kellett adni egy, az adott pillanatban kézhez kapott Kodály-műhöz, minden szólam számára, majd egy rövid főpróba után, nyilvános koncert keretében elvezényelni a délelőtti próbált két kompozíciót.

„Érdekes kísérlet volt kezdőknek karvezető-versenyt rendezni, és elmondhatjuk, hogy a

kísérlet sikerült. Mindenképpen elismerés illeti a kórust, melynek tagsága egész nap lelkes-figyelmezetten valósította meg a versenyzők kéréseit, elképzeléseit. Pörgős és kompakt volt a háromlépcsős lebonyolítás, és kiderült, hogy bizony hangot adni is meg kell tanulni” – értékelte a verseny struktúráját Kabdebó Sándor zsűritag, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karának és az Esterházy Károly Katolikus Egyetem docense, a Prelude Vegyeskar karnagya.

A produkciók után a zsűri hosszasan értékelt, hiszen – tekintettel a speciális korosztályra – „váratlan” jelenségeket is figyelembe vettek. Például azt, hogy egy-egy versenyző a reggeli próbától a délutáni koncertig is meglepő fejlődést mutatott. Esetenként egy műhöz kapcsolódó, nem megszokott, de dicsérendő zenei elképzeléseket, különösen, ha a megvalósításhoz is megfelelő instrukciókat adott. „Jó volt látni, hogy még a verseny napján belül is mennyit fejlődtek a résztvevők. Bízom benne, hogy hagyományteremtő első eseménynek voltam tanúja, és egy szép, évenként ismétlődő széria indulhat el a Vándor Kórus jóvoltából, melyre egyre

többen jelentkeznek majd!” – fejezte ki meglepedését Horváth Gábor.

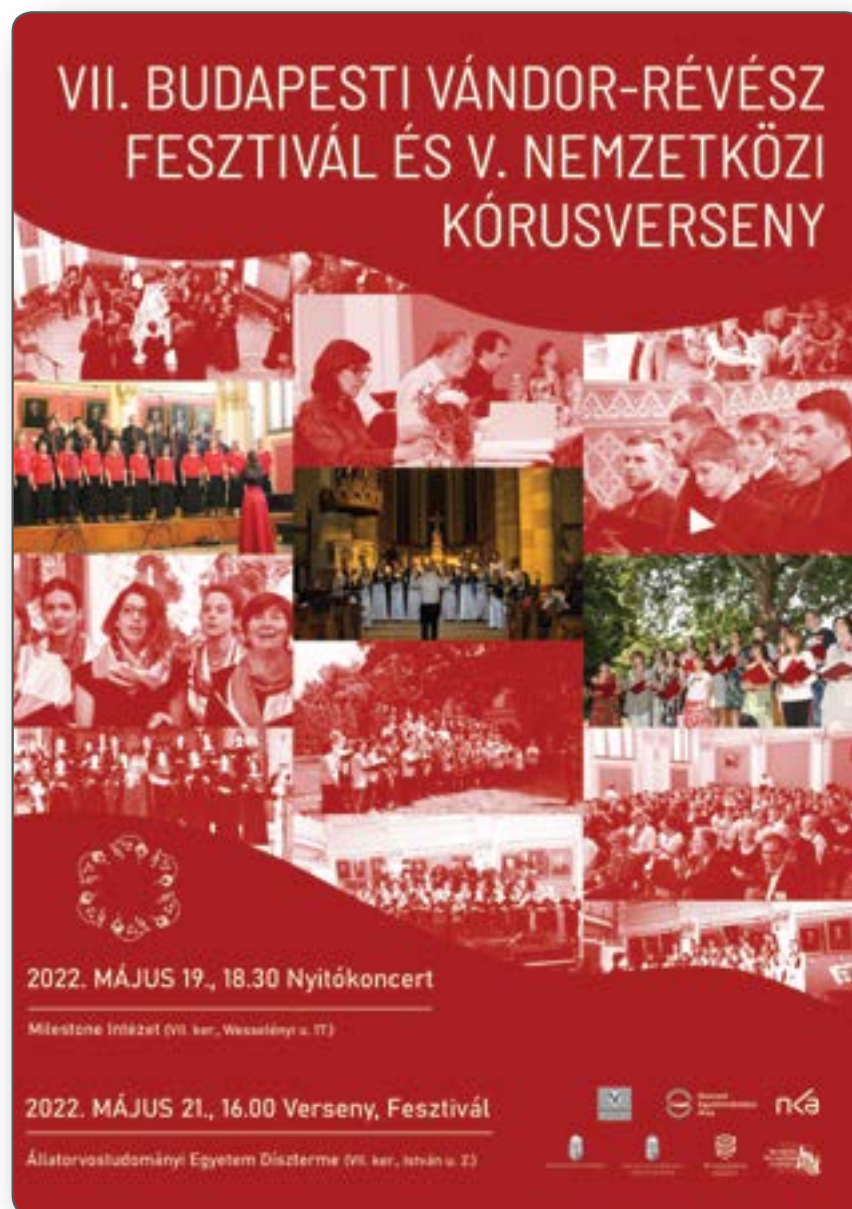
A kórus, mint e zenei elképzelések, technikai utasítások megvalósítója is értékelhette egy különdíj erejéig e tehetséges, elhivatott, minden tiszteletet megérdemlő ifjú muzikusok teljesítményét.

A kevésbé tapasztalt karnagyok irányítása szerint máskor is fegyelmezetten közreműködő Budapesti Vándor Kórus teljesítményét egyhangúan kiválónak mondták a zsűritagok.

„Nagyon fontos tényezőként emelném ki a kórus szerepét, mert ezt a napot ilyen igénybevétel mellett türelemmel, méltósággal és odaadással végigcsinálni nem volt kis teljesítmény. Úgy gondolom, hogy ez a legfontosabb tényezője a rendezvénynek.” (Erdős Ákos)

„Az ötlet tehát nagyszerű – Németh Zsuzsa karnagy érdeme, mint ahogyan az is kiemelkedő, hogy a Budapesti Vándor Kórus milyen kitűnően segítette a versenyzők munkáját. A kórus tagjainak sikerült minden, a művek megformálására, a konkrét karakterek megteremtésére vonatkozó karvezetői kérést megvalósítani. Készek voltak a rugalmas reagálásra, és ugyanakkor biztos bázist is adtak a versenyzőknek. Az előbbieket a kórus művészi partnerségére vonatkoztak. Ugyanakkor külön köszönet jár az igazi lelkes, civil segítő munkáért, a rászánt időért, a szervezésért, a kedves vendéglátásért. Öröm volt a kórustagokkal csak néhány szót is váltani a folyosón, vagy bárhol, a nap folyamán.” (Hraschek Katalin zsűritag karnagy, a KÓTA Ifjúsági és Zenepedagógiai Szakbizottságának elnöke).

A délutáni forduló, azaz a közönség előtti fellépés után hosszasan tanácskozott a zsűri, ami – szerencsére – nem adáz, hanem konstruktív és a versenyzőket segítő viták, vagy inkább beszélgetés következménye volt. „Nagyon tetszett az a nyitottság és rugalmasság, ami az egész nap során megnyilvánult a zsűri megbeszélésein. Arra gondolok, hogy a kitaláló(k) folyamatosan érdeklődtek a véleményünk, észrevételeink iránt, s nem ragaszkodtak mereven az előre eltervezett dolgokhoz. Ha szükséges volt, akkor azonnal változtattak...” (Erdős Ákos)

„Lelkesek voltak a résztvevők, és barátságossá tette a versenyt, hogy mindenki kapott egy személyre szabott különdíjat. De azt is tudatosítani kell a versenyzőkkel, hogy ez csak egy – nagyon hasznos, érdekes és tanulságos – játék, mert a zene nem verseny, hanem valami egészen más.” (Kabdebó Sándor)

A koncepciót kidolgozó Németh Zsuzsanna a jövővel kapcsolatos elvárásait is megfogalmazta. „A rendezvény alapkoncepciója a tehetségkutatás és a kezdeti karvezetői ambíciók kibontakoztatásának inspirálása volt. Abban reménykedünk, hogy ez az első alkalom minden résztvevő számára a szakmai továbblépéshez szükséges nagy lendületet adott, hogy a karvezetők szívükbe zárták a Budapesti Vándor Kórust, amelynek tagjai nagy valószínűség szerint az első nagy kórusélményt nyújtották számukra.”

A következő eredmények születtek:

Különdíjak:

- a versenyen tapasztalt látványos fejlődésért – Márta Anna (Debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakgimnázium, tanára Linzenboldné Porcs Angéla),
- Arcadelt Ave Maria című darabjában mutatott leglátványosabb fejlődésért – Graf Nóra Regina (Szent István Zeneművészeti Szakgimnázium, tanára Horváth Gábor),
- Pitoni Cantate Domino című kompozíciójának karaktergazdagságáért – Tanácsné Vilmos Etelka (SZTE Juhász Gyula Pedagógusképző Kar, tanára dr. Varjasi József Gyula),
- a szép kórushangzást eredményező, lágy mozdulatokért – Rázmán Eszter Ágota (Szent István Zeneművészeti Szakgimnázium, tanára Horváth Gábor),
- az inspiratív próbamunkáért – Orosz Katalin (Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kara, tanára dr. Végh Mónika),
- a kóruszavazás különdíjasa – Szikszai Patrik Imre (Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kara, tanára Kabdebó Sándor).

Díjazottak:

- I. díj: Szikszai Patrik Imre (Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kara, tanára Kabdebó Sándor),
- II. díj: Bodnár Boglárka (Debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakgimnázium, tanára Linzenboldné Porcs Angéla),
- III. díj: Körmendy Zsombor (Szombathelyi Művészeti Szakgimnázium és Technikum, tanára Szabó Mónika),
- III. díj: Oravecz Péter (Szent István Zeneművészeti Szakgimnázium, tanára Horváth Gábor).

A verseny a Nemzeti Tehetség Program keretein belül valósult meg a Nemzeti Tehetség Alap 1 millió Ft-os támogatásával.

Tóth Anna

KETTŐS JUBILEUMI HANGVERSENY A ZENEAKADÉMIA KUPOLATERMÉBEN

2022. november 18-án ünnepi hangversenyt tartott a Bárdos Lajos Társaság a Zeneakadémia kupolatermében. Megemlékeztek Bárdos Lajos halálának 36. és a Bárdos Lajos Társaság megalakulásának 35. évfordulójáról. A koncertet eredetileg a Régi Zeneakadémián tartották volna, de sajnos energiatakarékoságból bezárták az intézményt. Így került át az esemény a Zeneakadémia kupolatermébe, ahol sokkal kevesebben férhettek el. A kényszerű helyszínváltatással járó sok nehézség mellett fájó szívvel kellett nagyon sok jelentkezőt is lemondani helyhiány miatt.

Elsőként a nagy múltú Tatabányai Bárdos Lajos Vegyeskar lépett a pódiumra. A kórus 1959-en alakult Tatabányai Bányász Vegyeskar néven Ugrin Gábor vezetésével. 1994-ben az akkori karnagy, Lőrinczy Margit kezdeményezésére felvették Bárdos Lajos nevét. 2011 óta a kórus vezetője Szeimann Zsuzsanna. Műsorukban elsőként Thomas Tallis: All praise to thee kánonját hallhattuk, majd Viadana örvendező zsoltára, az Exultate justi következett. Antonio Perti: Inter vestibulum c. műve zárta ezt a blokkot.

Magyar szerzők műveiből hallhattunk ezután egy csokrot. Elsőként Kodály szívünkhöz oly közel álló műve, az Ének Szent István királyhoz csendült fel, majd Daróci Bárdos Tamás hangulatos népdalcsoakra, a Járd ki lábam következett. A tatabányai Bárdos kórus remek hangulatú előadását fergeteges tapsal köszönte meg a közönség. Előadásukat két Bárdos művel fejezték be: az emelkedett hangvételű kórusmű, a Földhez és a vidám Csillagvirág aratott nagy sikert.

A következő fellépő a Madách Gimnázium Énekkarának szóló kvartettje volt. A tehetséges fiatalok a gimnázium 11. osztályának tanulóiból alakultak, és az óta sikerrel szerepelnek különböző rendezvényeken. Művészeti vezetőjük Krasznai Gáspár. Műsorukon szerepelt John Farmer: Fair Phyllis c. műve, ezt követte Orlandus Lassus: Matona

Szeimann Zsuzsanna a Tatabányai Bárdos Lajos Vegyeskar élén

mia cara c. vidám szerzeménye. Végül két Bárdos művet adtak elő: átérzéssel énekelték a Tábortűznél c. művet, amely Bárdos nagyon fiatalon írott, világsikert aratott alkotása és végül a Nosza, lelkem, siessünk c. karácsonyi éneket, ezzel is a közelgő ünnep meghitt hangulatára hangolva a megjeleneteket. Ez utóbbi művet is Bárdos fiatalon, 1929-ben írta az

Madách Kvartett

Attila utcai gimnáziumi kórusai számára.

Ez után egy egyesített énekkart köszönthettünk. A Sapszon Ferenc alapította Budaörsi Pro Musica Kórus utódját, a Budaörsi Sapszon Ferenc Kórust 2010 óta Krasznai Gáspár

vezeti nagy sikerrel. 2013 óta a **Fővárosi Énekkarnak** is ő a karnagya. A két kórus énekesei közösen adták elő Bárdos Lajos: Szentlélek Isten, szállj reánk!, Régi táncdal és Erkel Szózata c. műveit. Ezt követően Joseph Haydn születésének 290. évfordulójára emlékezve az Évszakok c. oratóriumából hangzott el négy tétel **Érdi Gabriella** szóló éneklésével és **Szabó Marcell** zongorakíséretével. A kórus méltán aratott nagy sikert.

A nagyon színvonalas és sikeres est háziasszonya, műsorvezetője **Dr. Márkusné Natter-Nád Klára** nagy szakértelemmel, kedves közvetlenséggel vezette a hangversenyt. Kár, hogy a terem befogadóképessége annyira korlátozott volt, hiszen a jubileumi hangverseny iránt sokkal, de sokkal többen érdeklődtek volna.

Bárdos Ágota

Szabó Marcell, Érdi Gabriella és Krasznai Gáspár

A PÉCSI MÁTYÁS ISKOLA HÁROMSZÁZ ÉVE, MÁTYÁS GÁLÁJA 1722-2022

Pécs belvárosában, a Mátyás király utca 17. szám alatt található városunk legrégebben működő általános (elemi) iskolája, amely büszkén, nagyszabású rendezvény keretében ünnepelte 300 éves évfordulóját a Kodály Központban 2022. május 27-én, „Mátyás Gála 300 év...” címmel. A nézők között foglalt helyet Kodályné Péczely Sarolta, az est díszvendége és Péterffy Attila polgármester. Az ünnepi est szakértő műsorvezetője Dávid Kiss András gitárművész, zeneszerző, zenetanár volt.

Hoppál Péter országgyűlési képviselő, és Bolla Zsolt intézményvezető szöveges-, valamint anyák és lányaik (Felcser Judit-Schulteisz Anna, Mérés Porrogi Judit-Pintér Anna, Tatai Adél-Kassai Antónia) énekes köszöntője vezette be az ünnepséget telt házas, lelkesen ünneplő nézőközönség előtt. A két részes műsor-folyamból elsőként a régi alma materükhöz kötődő nagyszámú híres művészt és produkcióikat emeljük ki. Zsbán Máté zenetanár-karnagy énekelt részletet a „Diótörő és egérkirály” c. musicalből, Donácz Cseperke gordonkaművész Robert Schumann egyik művét szólaltatta meg, a „Swing Ladies” (Soltészné Kusz Orsolya, Tóth-Fekete Enikő, Wéber Anita) régi amerikai slágereket énekelt, Szamosi Szabolcs orgonaművész Johann Sebastian Bach egyik híres prelúdiumát játszotta.

Szünet után Szabó Gabriella Eszter zongoraművész saját zongoraművét adta elő, Fodor Gabriella és Megyimóreczné Schmidt Ildikó zongoraművésztől Csajkovszkij: „Diótörő” c. művének egyik híres keringőjét hallottuk Kocsis Zoltán átiratában. **Bukszár Márta**

énekművész két Kodály népdal-feldolgozást énekelt, **Szilágyi Orsolya** klarinétművész pedig Henry Eccles szonátáját játszotta. **Bódi Zsófia** és **Ócsai Annamária** énekművészek Kodály és Delibes művéből szólaltattak meg részleteket, **Fülöp Gergely** gordonka- és **Forgó György** zongoraművész Gabriel Faure egyik művét adta elő. **Kováts Kolos** és **Jekl László** operaénekesek Giuseppe Verdi: „Don Carlos” című operájából, míg **Salamon Beáta** néphegedűs és **Havasréti Pál** zenetanár-népzene-sz Kodály: „Kállai kettős” című művéből adtak elő részleteket.

Népdal-, néptánc- és népmese kincsünk megszólaltatói szintén fontos szerepet kaptak a műsorban. A Napraforgó néptáncscsoport a „Rábaközi táncok” című művet táncolta, **Pilári Gábor** bábszínész-előadó művész egy gyimesi dallamot énekelt, és **Víg Rudolf** egy cigány gyűjtésű népmeséjét adta elő (amelyben ízes humorral maga Kodály Zoltán is szerepelt). A **Misina Néptáncgyűttes és Táncszínház** a „Kalotaszegi legényes”, és a „Szilágysági táncok” című alkotásokat táncolta.

Ne feledkezzünk meg a pótolhatatlan zongora-kísérőről sem. **Szabó Gabriella Eszter**, **Forgó György**, **Kepes Olivér**, **Petőcz Zsuzsanna**, **Apaceller Péter**, **Fodor Gabriella** zongoraművész hangszerükön, valamint **Pórszász Balázs** kongán segítette az előadókat. (Volt, aki többször is.)

A jubileumon a patinás iskola kórusai is többször fölléptek, természetes, hogy jelentős szerepet kaptak. A **Mátyás Nagykórus** beregi népdalcsoport, **Thomas Morley** és **Balázs Árpád** egy-egy művét, végül pedig egy tradicionális zam-

biai dalt énekelt **Módos Anita** irányításával. A **nagykórus** és a „**Nosztalgia Nagykórus**” közösen szólaltatott meg egy amerikai spirituálét, **Mendelssohn** és **Georges Gregson** egy-egy művét **Okos Ilona** illetve **Módos Anita** vezényletével. Az est zárásaként a „Nosztalgia Nagykórus” zenekara is pódiumra lépett. A zenekart **Deák Márta** koncertmester vezette, muzsikusai között volt „Mátyásos” diákok, valamint a Pannon Filharmonikus Zenekar művészei találhatók.

A két kórusból, régi tanítványokból és a „Nosztalgia Nagykórus” zenekarából álló együttes „muzsikus-gárda” a hosszúra nyúlt, de örökké emlékezetes est búcsúzásaként, **Okos Ilona**, **Módos Anita** karnagyok vezény-

letével Kodály: „Kállai kettős” című művének részleteit, és az iskoláról megemlékező „Mátyás-dal”-t (Bolla Zsolt-Dukits Dalma-Szilágyi Orsolya alkotása) zengte-zenélte.

Ez alkalomra Hámori Gábor és Mánfai György fotóművészek alkotásaiból nyílt kiállítás a központ emeleti előterében, amelyet sokan megnéztek az ünnepi alkalom előtt és a szünetben. Az önkormányzat költségmentesen bocsátotta az iskola rendelkezésére a helyszínt.

„A Mátyás” egyik értéke, hogy a legrégebben működő iskolája a városnak, hosszú története során reáltanoda, polgári fiúiskola, 1845-től pedig elemi-, majd általános iskola működött az akkori Hunyadi-, majd a későbbi nagy királyunkról elnevezett utcában. Megfordult itt oktatóként, intézmény-segítőként ferences apácák, izraeleita tanítók, neves tanítók-tanárok sokasága, híressé vált tanítványainak se szeri, se száma.

Az emelt szintű zenei oktatási módszer 1964-től honosodott meg, majd teljesedett ki Kodály Zoltán és követői útmutatásai, oktatási módszerei alapján. A zenét kedvelő gyerekek alsó tagozatban a Kicsinyek Kórusában, felső tagozatban a Nagykórusban énekelnek. Neves karnagyainak köszönhetően sok helyi-, hazai- és nemzetközi sikereket mondhatnak magukénak. Állandó szereplői az „Éneklő Ifjúság” hangversenyeinek, az „Év Kórusa” címet is többször elnyerték már.

Magas szintű angol nyelvi oktatás 1997 óta folyik itt, hasonlóan az informatikai képzéshez. Regionális szintű angol vers- és prózamondó versenyeknek szintén otthont adott az iskola. A nagyhírű alma materhez két szál is köti e sorok íróját. Egyrészt felesége, Törtély Zsuzsa (1953-2019) 1978-tól 2005-ig volt a Kicsinyek Kórusa karnagya, emellett az iskolában történelmet és ének-zenét tanított. Másrészt pedig főlevéltárosként végezte az iskola irattárának díjmentes selejtezését, rendezését.

Több évtizeden át számtalanszor voltam az iskolában, láttam a mindenkori iskola-vezetés, tanítóinak, tanárainak lelkiismeretes, hozzáértő munkáját, az ott tanuló gyerekek lelkes tanulni vágyását az órákon, önfeledt örömet az iskolaudvari szünetekben. Nem csoda, hogy egykori tanulói mindig örömmel gondolnak vissza iskolájukra, a „Híres Mátyás”-ra. Örömteli reménységgel várjuk tehát a további legalább háromszáz évet...

Dr. Vargha Dezső

